

[Undervisningsministeren.]

stitutionerne har et vidtgående selvstyre, og det mener jeg der er meget godt i. Men så må man også være indstillet på at klare vanskelige situationer og så at sige holde orden i sit eget hus. Det er da også mit indtryk, at institutionerne kan klare det.

Palle Simonsen (KF):

Jeg må indrømme, jeg har stillet dette spørgsmål på en lidt anden baggrund end den, hr. Ingolf Knudsen har anvendt i det tidligere spørgsmål. Da det blev stillet, havde jeg håbet, at ministeren i virkeligheden straks havde taget affære, og at problemet på dette tidspunkt var blevet løst. I dag er problemet nøjagtig lige så aktuelt som den dag, spørgsmålet blev stillet. Man kan f. eks. i dag i Jyllands-Posten læse, at det eksterne rektorat har henlagt sin virksomhed til undervisningsministeriet, efter at det er blevet udelukket fra adgang til centeret på grund af de studerendes fortsatte besættelse. Undervisningen er standset, skriver man, administrationen er ophørt, og telefonen til RUC er afbrudt.

Dette er baggrunden for, at jeg vil bede ministeren oplyse, hvor længe ministeren vil acceptere denne situation. Ministeren taler om selvstyre og om, at institutionen selv skal klare sine problemer, fordi man forhandler. Her vil jeg gøre ministeren opmærksom på, at dette jo ikke er et almindeligt arbejdsretligt forhold, hvor vi har kutyme for, hvad man gør, og hvad man ikke gør. Her er der tale om en institution, som er samfundets, ikke studenternes, og en institution, som skal fungere også af hensyn til alle de studenter, der ikke ønsker at deltage i disse ting. Derfor kan det ikke længere nytte, ministeren taler udenom, og jeg må konkret spørge: hvad agter ministeren at gøre for at bringe disse ting til ophør her og nu, så institutionen kan fungere?

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg tror, hr. Palle Simonsen misforstod lidt af det, jeg sagde i mit første svar. Jeg begrundede ikke det, at jeg ikke mente, jeg skulle foretage mig noget, med, at man forhandlede. Jeg begrundede det med den helt generelle ordning, som man har på universiteterne, og som vi vel i øvrigt ikke ved nogen lejligheder har underkendt her i folketinget, nemlig selvstyret. Jeg mener ikke, man med baggrund i de ting, der her er foregået, skal gribe ind over for in-

stitutionerne. Jeg mener fortsat, de selv kan klare problemerne.

Palle Simonsen (KF):

Jeg læser også i Aktuelt, at en rektor skulle bruge brækjern for at komme ind, og jeg vil gerne spørge ministeren, om det virkelig kan være rigtigt. Man taler om selvstyre, ja, men når folketinget har vedtaget en styrelseslov for de højere læreanstalter, har det selvfølgelig også været under den forudsætning, at tingene fungerer normalt. Jeg tror dog, man må fastslå, at tingene ikke fungerer normalt på Roskilde universitetscenter, og at de ikke har gjort det i lang tid. Derfor er det for let for ministeren bare at afvise det med, at der er selvstyre.

Jeg mener, man må sige, at der her er en så alvorlig situation, at ministeren har en forpligtelse til at gribe ind, og jeg vil gerne stille det tillægsspørgsmål til ministeren: når man nu befinder sig i en sådan situation, hvor en gruppe studenter besætter administrationslokaler på et universitet, mener ministeren så ikke, der skal rejses tiltale over for de pågældende mennesker? Hvis andre gør det ude i den øvrige del af samfundet, vil der med det samme blive rejst politisag, fordi der er tale om noget ulovligt. Man kan da ikke sådan uden videre bryde ind på et område, som man ikke har ejendomsretten til, og sige: det besætter vi nu. Mener ministeren ikke, at der i virkeligheden bør rejses politisag i et sådant tilfælde?

Bertel Haarder (V):

Den 4. juni sidste år, lige før tinget tog på sommerferie, vedtog tinget at opfordre justitsministeren til at tilvejebringe sikkerhed for retten til fri færdsel for borgere med lovligt ærinde ved blokader. Det var et ordret citat. Her er der tale om en blokade, og spørgsmålet er, om vi kan have sikkerhed for, at borgere med lovligt ærinde kan få adgang til Roskilde universitetscenters administrationslokaler. Jeg synes ikke, regeringen bare kan lade dette gå og håbe på, at det nok ordner sig selv, for det kan jo brede sig. Derfor vil jeg stille et tillægsspørgsmål.

Der er sympatiaktioner på et hav af uddannelsessteder, og man har boykottet undervisningen i ugevis, nogle steder vistnok i månedsvis. Har ministeriet overhovedet noget tal for, hvor mange undervisningstimer der går tabt, og vil man overhovedet på noget som helst tidspunkt gøre noget ved det?